

barbers y las pentinadoras; en gastan els poetas, els cantayres, els artistes y els filólechs; no'l desprecian els ciclistas, sportmans, turistas y boxeadors; els músichs tenen orgull—y aquets més que ningú;—els metjes tenen orgull, els frares y els capellans; senten orgull las novicias al entrar en profesió; els mestres s'enorgulleixen predicant amabilitat; las noyas, car siguin lletjas, l'orgull senten més que ningú; y jo estich més que tothom de mí mateix *orgullós* al véurer estampadas am llettras tipográficas las quartillas que ahir vespre amb *orgull* vaig omplenar.....

Xap.

Campanya electoral

A las noyas de Granollers

En vista de que vosaltres
no penseu en dar-me'l vot
(y aixó que bé m'el mereixo,
segons la meva opinió),
havía pensat fé un miting
en el qual un servidor
hauría prés la paraula,
lo mateix que'ls oradors,
y amb un discurs llarch... y ample,
que ja'm sabia de cor,
imitant á aquells que aspiran
á ser nostres salvadors,
am bonas paraulas hauría
demanat lo vostre vot.

Més, si avuy es impossible
fé'l miting, no per aixó
vull passar sens demanarvos
que pe'l bé de la nació
y del poble, y de vosaltres,
y demés, lo vostre vot
no heu de darlo á cap més home
que á ne mí. ¿Parlo clá ó nó?
Jo, aquí hont no'm veyeu, soch l'
(home
am totas las condicions